

Cuprins

Abrevieri	5
Cuvânt-înainte	7
Titlul I	
CONSIDERAȚII GENERALE PRIVIND COOPERAREA JUDICIARĂ INTERNAȚIONALĂ ÎN MATERIE PENALĂ	9
Secțiunea I. Introducere. Importanța și necesitatea cooperării judiciare internaționale în materie penală.....	9
Secțiunea a II-a. Prințipiile cooperării judiciare internaționale în materie penală	11
2.1. Preeminența dreptului internațional	11
2.2. Respectarea intereselor fundamentale ale României	11
2.3. Curtoazia internațională și reciprocitatea	12
2.4. Recunoașterea hotărârilor străine și încrederea reciprocă	12
2.5. Aut dedere, aut judecare	12
2.6. Prințipiu specialității.....	13
2.7. Prințipiu <i>non bis in idem</i>	13
2.7.1. Noțiunea de „aceleasi fapte”	14
2.7.2. Noțiunea de „hotărâre definitivă”	15
2.7.3. Noțiunea de „executare”	16
2.8. Prințipiu confidențialității.....	18
Secțiunea a III-a. Formele cooperării judiciare internaționale în materie penală	18
3.1. Extrădarea	18
3.2. Predarea în baza unui mandat european de arestare	19
3.3. Transferul de proceduri în materie penală.....	19
3.4. Recunoașterea și executarea hotărârilor	19
3.5. Transferarea persoanelor condamnate	19
3.6. Asistența judiciară în materie penală.....	19
3.7. Alte forme de cooperare judiciară în materie penală	20
Secțiunea a IV-a. Mic dicționar de termeni în materia cooperării judiciare internaționale penale	20
Secțiunea a V-a. Aspecte comune privind cooperarea judiciară în materie penală	21
5.1. Competența	21
5.2. Autoritățile centrale române	22
5.3. Transmiterea cererii de cooperare	22
5.3.1. Transmiterea directă	22
5.3.2. Alte modalități de transmitere a cererilor	22
5.4. Limbile utilizate	22
5.5. Computarea arestării	23
5.6. Cheltuieli	25
5.7. Remiterea de obiecte și bunuri	26

Titlul II**EXTRĂDAREA****Capitolul I****INTRODUCERE**

Secțiunea I. Scurt istoric	27
Secțiunea a II-a. Definiție. Natură juridică	28
Secțiunea a III-a. Clasificare	29
Secțiunea a IV-a. Aplicare	30

CAPITOLUL II**EXTRĂDAREA PASIVĂ**

Secțiunea I. Condiții de accordare a extrădării	32
1.1. Condiții referitoare la persoană	32
1.2. Condiții referitoare la infracțiune	34
1.3. Condiții referitoare la pedeapsă	35
1.4. Condiții referitoare la procedură	36
1.5. Motive obligatorii de refuz ale extrădării	37
1.6. Motive facultative de refuz ale extrădării	38
Secțiunea a II-a. Procedura extrădării pasive	39
2.1. Condiții de formă	39
2.2. Competența	40
2.2.1. Autoritatea centrală	40
2.2.1.1. Atribuții	40
2.2.1.2. Examenul de regularitate internațională	40
2.2.1.3. Concursul de cereri	41
2.2.1.4. Reprezentarea statului solicitant	41
2.2.2. Instanța competentă	41
2.2.3. Parchetul competent	41
2.2.4. Organul de executare competent	42
2.3. Măsuri preventive	42
2.3.1. Reținerea în vederea extrădării	42
2.3.2. Arestarea provizorie de urgență	42
2.3.2.1. Cuprinsul cererii	43
2.3.2.2. Transmiterea cererii	43
2.3.2.3. Examen de regularitate internațională	43
2.3.2.4. Competența autorității solicitante	43
2.3.2.5. Încetarea măsurii	43
2.3.3. Arestarea provizorie în vederea extrădării	44
2.3.3.1. Identificarea persoanei	44
2.3.3.2. Sesizarea instanței	44
2.3.3.3. Dispunerea măsurii. Durata	44
2.3.3.4. Verificarea îndeplinirii condițiilor	45
2.3.3.5. Încetarea măsurii	45
2.3.3.6. Particularități privind eficiența măsurii	45
2.4. Judecarea cauzei	46

2.4.1. Procedura la curtea de apel	46
2.4.2. Extrădarea voluntară	46
2.4.3 Extrădarea simplificată	46
2.4.4. Opoziția la extrădare a persoanei extrădabile	47
2.4.5. Administrarea probelor	47
2.4.6. Informații suplimentare	47
2.4.7. Soluționarea cauzei	47
2.4.7.1. Soluții posibile	47
2.4.7.2. Analiza temeinicieie urmării sau condamnării	48
2.4.7.3. Admiterea cererii	49
2.4.7.4. Respingerea cererii	49
2.5. Căi de atac	49
2.5.1. Căi de atac împotriva măsurilor preventive	49
2.5.2. Căi de atac pe fond	49
2.5.2.1. Declararea recursului	49
2.5.2.2. Efectele recursului	50
2.5.2.3. Judecarea recursului și comunicarea hotărârii	50
2.5.2.4. Recursul împotriva altor soluții	50
2.6. Punerea în executare a hotărârii	50
2.6.1. Predarea extrădatului	50
2.6.2. Termene pentru predarea extrădatului	51
2.6.3. Predarea amânată	51
2.6.3.1. Cazuri de amânare	51
2.6.3.2. Predare efectivă	51
2.6.4. Predarea temporară sau sub condiție	52
2.6.5. Tranzitul	52
2.6.5.1. Tranzitul rezidenților și nerezidenților	52
2.6.5.2. Documente necesare	53
2.6.5.3 Competența luării hotărârii	53
2.6.5.4. Tranzit aerian	53
2.6.6. Fuga extrădatului	53
2.6.7. Reextrădarea către un stat terț	53
Capitolul III	
EXTRĂDAREA ACTIVĂ	54
Secțiunea I. Condiții de solicitare a extrădării	54
Secțiunea a II-a. Procedura extrădării active	54
2.1. Competența	54
2.1.1. Autoritatea centrală	54
2.1.2. Instanța competentă	55
2.1.3. Parchetul competent	55
2.1.4. Organul de executare competent	55
2.2. Procedura solicitării extrădării	55
2.2.1. Emiterea mandatului de urmărire internațională	55
2.2.2. Identificarea locației persoanei extrădabile	57

2.2.3. Judecarea cererii. Soluția instanței	57
2.2.4. Căi de atac.....	58
2.2.4.1. Recursul	58
2.2.4.2. Revizuirea	58
2.2.5. Trimiterea și retragerea cererii de extrădare	59
2.2.5.1. Transmiterea cererii	59
2.2.5.2. Transmiterea informațiilor suplimentare la cererea statului solicitat	59
2.2.5.3. Retragerea cererii de extrădare	59
2.2.6. Rejudecarea persoanei extrădate	60
2.2.7. Reextrădarea către România	61
2.3. Punerea în executare a hotărârii	61
2.3.1. Preluarea extrădatului	61
2.3.2. Primirea extrădatului.....	62
2.3.3. Comunicarea soluției	62
2.3.4. Regula specialității.....	62
2.3.5. Extrădarea sub condiție	63
Titlul III	
MANDATUL EUROPEAN DE ARESTARE	64
Capitolul I	
INTRODUCERE	64
Secțiunea I. Scurt istoric	64
Secțiunea a II-a. Mandatul european de arestare. Definiție. Diferența față de extrădare	65
2.1. Necesitatea adoptării	65
2.2. Definiție. Aplicare	67
2.2.1. Definiție	67
2.2.2. Relația cu alte instrumente juridice.....	67
2.2.3. Dispoziții tranzitorii	67
2.3. Diferența față de extrădare	68
Secțiunea a III-a. Aspecte constituționale privind mandatul european de arestare	69
3.1. Probleme constituționale la nivel național	70
3.1.1. Germania.....	70
3.1.2. Polonia	72
3.1.3. Cipru	73
3.1.4. Cehia	74
3.2. Probleme constituționale în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene	74
3.2.1. Adoptarea deciziei-cadru	75
3.2.2. Prințipiu legalității.....	76
3.2.3. Prințipiu egalității și nediscriminării	77
Capitolul II	
EXECUTAREA MANDATULUI EUROPEAN DE ARESTARE	79
Secțiunea I. Condiții de executare	79

1.1. Autoritățile române competente	79
1.2. Limbile oficiale și suportarea cheltuielilor.....	79
1.3. Fapte care dau loc la predare.....	80
1.4. Condiții speciale.....	81
1.5. Motive obligatorii de refuz al executării	84
1.6. Motive facultative de refuz al executării	84
Secțiunea a II-a. Procedura executării mandatului european de arestare	87
2.1. Proceduri prealabile	87
2.1.1. Verificarea traducerii	87
2.1.2. Verificarea informațiilor cuprinse în mandat.....	87
2.2. Măsuri preventive.....	87
2.2.1. Reținerea persoanei solicitate	87
2.2.2. Reținerea și arestarea persoanei solicitate în caz de urgență.....	88
2.3. Soluțiile parchetului	88
2.3.1. Transmiterea cauzei și clasarea.....	88
2.3.2. Solicitarea informațiilor în cazul unei proceduri pe rol în România împotriva persoanei solicitate	88
2.3.3. Sesizarea curții de apel în vederea arestării și predării persoanei solicitante	89
2.4. Procedura de judecată privind executarea mandatului european de arestare	89
2.4.1. Verificarea identității și informarea persoanei solicitante	89
2.4.2. Poziția persoanei solicitante.....	90
2.4.2.1. Predare voluntară.....	90
2.4.2.2. Opoziția la predare	90
2.4.3. Dispunerea măsurilor preventive	91
2.4.3.1. Dispunerea măsurilor.....	91
2.4.3.2. Drepturile persoanei arestate în baza unui mandat european de arestare.....	92
2.4.4. Soluțiile instanței	93
2.4.4.1. Solicitarea de informații sau garanții suplimentare	93
2.4.4.2. Recunoașterea hotărârii străine	94
2.4.4.3. Predarea temporară sau luarea declarației persoanei solicitante	94
2.4.4.4. Remiterea de obiecte	95
2.4.4.5. Soluționarea concursului de cereri	95
2.4.4.6. Executarea mandatului	96
2.4.5. Căi de atac	97
2.4.6. Termene de judecată	97
2.5. Predarea persoanei solicitante	98
2.5.1. Procedura predării	98
2.5.2. Regula specialității.....	98
2.5.3. Tranzitul	100
2.5.4. Predarea ulterioară unei extrădări	100
2.5.5. Extrădarea ulterioară.....	100
2.5.6. Imunități și privilegii	101

Capitolul III	
EMITEREA MANDATULUI EUROPEAN DE ARESTARE	102
Secțiunea I. Condiții de emitere	102
1.1. Autoritățile române competente	102
1.2. Conținutul și forma mandatului european de arestare	102
1.3. Condiții de emitere	104
1.4. Registrul de evidență a mandatelor europene de arestare	105
Secțiunea a II-a. Procedura emiterii mandatului european de arestare	105
2.1. Sesizarea instanței	105
2.2. Soluția instanței	105
2.2.1. Solicitarea transferului temporar sau audierii persoanei solicitate în timpul executării mandatului european de arestare	106
2.2.2. Garanții	107
2.2.2.1. Rejudecarea persoanei predate	107
2.2.2.2. Garanția transferării persoanei predate	107
2.2.3. Retragerea mandatului european de arestare	107
2.3. Informarea asupra soluției	107
2.4. Transmiterea mandatului european de arestare	107
2.5. Procedura de transmitere	108
2.6. Preluarea persoanei solicitate	109
2.7. Regula specialității	109
2.8. Extrădarea ulterioară	110
Titlul IV	
TRANSFERUL PROCEDURIILOR PENALE	111
Secțiunea I. Aspecte introductive	111
1.1. Necesitatea adoptării	111
1.2. Cadrul juridic	112
Secțiunea a II-a. Cererea de transfer a procedurii penale	112
2.1. Condiții	112
2.2. Procedura	113
2.2.1. Competența	113
2.2.2. Soluția instanței	113
2.2.3. Căi de atac	113
2.2.4. Efectele încheierii	114
2.2.5. Formularea cererii	114
2.2.6. Transmiterea dosarului cauzei	114
2.3. Transmiterea cererii	114
2.4. Efectele transferului	114
Secțiunea a III-a. Preluarea urmăririi sau a procedurii penale	115
3.1. Cererea de preluare a procedurii penale	115
3.1.1. Transmiterea cererii	115
3.1.2. Soluționarea cererii	115
3.1.3. Efectele admiterii cererii	115

Secțiunea a IV-a. Dispoziții pentru punerea în practică a Convenției din 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune	116
4.1. Aplicarea principiului <i>non bis in idem</i>	116
Titlul V	
RECUNOAȘTEREA ȘI EXECUTAREA HOTĂRÂRILOR	117
Secțiunea I. Aspecte introductive	117
1.1. Necesitatea adoptării	117
1.2. Cadrul juridic	118
Secțiunea a II-a. Recunoașterea și executarea hotărârilor penale și a actelor judiciare străine	119
2.1. Hotărârea penală străină și actul judiciar străin	119
2.2. Condiții pentru recunoaștere	119
2.3. Procedura de recunoaștere la cererea unui stat străin	120
2.4. Procedura specială de recunoaștere pe cale principală	120
2.5. Procedura de recunoaștere pe cale incidentală	121
2.6. Măsuri preventive	122
2.7. Legea aplicabilă și efectele executării	123
2.8. Executarea hotărârilor pronunțate în proceduri administrative	123
Secțiunea a III-a. Executarea hotărârilor penale și a actelor judiciare române în străinătate	123
3.1. Condiții pentru formularea unei cereri de recunoaștere și executare	123
3.2. Procedura de formulare a unei cereri de recunoaștere și de executare a unei hotărâri penale	124
3.3. Efectele recunoașterii	124
Secțiunea a IV-a. Aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și deciziilor de probație în vederea supravegherii măsurilor de probație și a sancțiunilor alternative în Uniunea Europeană	125
4.1. Aplicare. Justificare. Dispoziții tranzitorii	125
4.1.1. Aplicare	125
4.1.2. Justificare	126
4.1.3. Dispoziții tranzitorii	127
4.2. Definiții	127
4.3. Condiții pentru recunoaștere și executare	128
4.3.1. Tipuri de măsuri de probație și sancțiuni alternative	128
4.3.2. Criterii pentru transmiterea unei hotărâri judecătorești și, după caz, a unei decizii de suspendare condiționată a executării pedepsei	129
4.3.3. Dubla incriminare	129
4.3.4. Motive de nerecunoaștere și neexecutare	131
4.3.5. Regimul lingvistic și cheltuielile	133
4.3.5.1. Limbile utilizate	133
4.3.5.2. Cheltuielile	133
4.4. Procedura recunoașterii	133
4.4.1. Consultări între statul emitent și statul de executare	133

4.4.2. Transmiterea hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune	133
4.4.3. Soluțiile autorității de executare	134
4.4.3.1. Respingerea sau retragerea cererii de executare	134
4.4.3.2. Amânarea deciziei	134
4.4.3.3. Recunoașterea hotărârii sau deciziei	134
4.4.4. Termene	135
4.5. Procedura executării	135
4.5.1. Furnizarea de informații	135
4.5.1.1. Obligațiile autorităților care intervin în cazul în care competența pentru deciziile ulterioare revine statului de executare	135
4.5.1.2. Obligațiile autorităților care intervin în cazul în care competența pentru deciziile ulterioare revine statului de condamnare	136
4.5.1.3. Informații transmise de statul de executare în toate situațiile	137
4.5.2. Legea aplicabilă. Competența	137
4.5.2.1. Legea aplicabilă	137
4.5.2.2. Competența privind toate deciziile ulterioare și legea aplicabilă	138
4.5.3. Consecințe ale executării	139
4.5.3.1. Consecințe pentru statul de condamnare	139
4.5.3.2. Limitele competenței statului de executare	139
4.5.3.3. Competența privind înlăturarea executării	139
Titlul VI	
TRANSFERUL PERSOANELOR CONDAMNATE	140
Secțiunea I. Aspecte introductive	140
1.1. Necessitatea transferului persoanelor condamnate	140
1.2. Instrumente juridice internaționale privind transferul persoanelor condamnate	141
1.2.1. Convenția privind recunoașterea hotărârilor străine	141
1.2.2. Convenția privind transferul persoanelor condamnate	142
Secțiunea a II-a. Dispoziții comune	143
2.1. Definiție	143
2.2. Dreptul aplicabil	143
2.2.1. Cadrul juridic	143
2.2.2. Dispoziții tranzitorii	143
2.3. Obiectivul transferării persoanelor condamnate	143
2.4. Condițiile transferării	144
2.5. Cereri și răspunsuri	145
2.6. Cheltuieli	145
Secțiunea a III-a. Procedura transferului. Statul român ca stat de condamnare	145
3.1. Obligația de a furniza informații	145
3.2. Transmiterea cererii. Documente necesare	145
3.3. Statul sesizat	146
3.4. Transmiterea documentelor și solicitarea de informații	146
3.5. Refuzul transferului	147

3.5.1. Motive de refuz	147
3.5.2. Procedura judecării	147
3.6. Continuarea procedurii	148
3.6.1. Examenul de regularitate internațională	148
3.6.2. Instanța competentă	148
3.6.3. Verificarea consimțământului	149
3.6.4. Sesizarea instanței	149
3.6.5. Judecarea cererii	149
3.6.6. Căi de atac	149
3.6.7. Informarea asupra soluției definitive	149
3.7. Efectul transferării pentru statul de condamnare	150
3.8. Căi extraordinare de atac împotriva hotărârii de condamnare	150
3.9. Sustragerea de la executare. Preluarea executării	150
Secțiunea a IV-a. Procedura transferului. Statul român ca stat de executare	151
4.1. Primirea cererii. Solicitarea și transmiterea de informații	151
4.1.1. Solicitarea de informații	151
4.1.2. Transmiterea de informații	151
4.2. Instanța competentă. Sesizarea instanței	152
4.2.1. Continuarea executării	153
4.2.2. Conversiunea condamnării	154
4.3. Soluțiile instanței	156
4.3.1. Respingerea cererii	156
4.3.2. Admiterea cererii de transfer	156
4.3.3. Încetarea executării	157
4.4. Procedura de judecată. Căi de atac	157
4.4.1. Judecarea cererii	157
4.4.1. Căi de atac	157
4.4.2. Informarea asupra soluției definitive	158
4.5. Informații privind executarea	158
4.6. Tranzitul	159
Secțiunea a V-a. Aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală, care impun pedepse sau măsuri privative de libertate, în scopul executării lor în Uniunea Europeană	159
5.1. Aplicare. Justificare. Dispoziții tranzitorii	159
5.1.1. Aplicare	159
5.1.2. Justificare	160
5.1.3. Dispoziții tranzitorii	162
5.2. Definiții	162
5.3. Condiții de recunoaștere și executare	162
5.3.1. Criteriile de transmitere a unei hotărâri judecătorești și a unui certificat unui alt stat membru	162
5.3.2. Dubla incriminare	163
5.3.3. Consimțământul persoanei condamnate	164
5.3.4. Motive de nerecunoaștere și neexecutare	164
5.3.5. Regimul lingvistic și suportarea cheltuielilor	166

5.3.5.1. Regimul lingvistic	166
5.3.5.2. Cheltuieli	167
5.4. Procedura recunoașterii	167
5.4.1. Acordul prealabil	167
5.4.1.1. Consultarea în vederea obținerii acordului prealabil	167
5.4.1.2. Inițiativa statului de executare	167
5.4.1.3. Acordul prezumat	167
5.4.2. Transmiterea hotărârii judecătoarești și a certificatului	168
5.4.3. Avizul și notificarea persoanei condamnate	168
5.4.4. Soluțiile instanței de executare	169
5.4.4.1. Arrestul preventiv	169
5.4.4.2. Neexecutarea în caz de retragere a certificatului	169
5.4.4.3. Amânarea recunoașterii hotărârii	169
5.4.4.4. Recunoașterea parțială și executarea	169
5.4.4.5. Recunoașterea și executarea hotărârii	170
5.4.5. Termene	170
5.5. Procedura executării	171
5.5.1. Furnizarea de informații	171
5.5.1.1. Informații furnizate de statul emitent	171
5.5.1.2. Informații furnizate de statul de executare	171
5.5.2. Legea care reglementează executarea	171
5.5.3. Transferul persoanelor condamnate	172
5.5.4. Tranzitul	172
5.5.5. Prințipiu specialității	173
5.5.6. Consecințe ale executării și ale transferului	173
5.5.6.1. Consecințe privind executarea	173
5.5.6.2. Consecințele transferării persoanei condamnate	174
Titlul VII	
ASISTENȚA JUDICIARĂ INTERNACIONALĂ ÎN MATERIE PENALĂ	175
Capitolul I	
INTRODUCERE	175
Secțiunea I. Notiune	175
Secțiunea a II-a. Cadrul juridic	176
Capitolul II	
FORMELE ASISTENȚEI JUDICIARE INTERNATIONALE ÎN MATERIE PENALĂ	178
Secțiunea I. Dispoziții generale	178
1. Obiectul asistenței judiciare	178
2. Conținutul general al cererii de asistență judiciară și actele anexate acesteia	178
Secțiunea a II-a. Formele asistenței judiciare internaționale	178
2.1. Comisia rogatorie internațională	178
2.1.1. Obiectul comisiei rogatorii	179
2.1.2. Data și locul comisiei rogatorii	179

2.1.3. Perchezițiile, ridicarea de obiecte și înscrisuri și sechestrul	179
2.1.4. Remiterea obiectelor și dosarelor.....	179
2.1.5. Interceptarea și înregistrarea con vorbirilor și comunicărilor	180
2.1.6. Comunicarea actelor de procedură.....	180
2.1.6.1. Comunicarea și dovada comunicării.....	181
2.1.6.2. Termenul necesar comunicării.....	181
2.1.6.3. Comunicarea prin poștă a actelor de procedură.....	181
2.1.6.4. Comunicarea de înscrisuri și date	181
2.2. Audierile prin videoconferință	182
2.2.1. Cererea de asistență judiciară.....	182
2.2.2. Informații suplimentare.....	182
2.2.3. Reguli de procedură	182
2.2.4. Audierea învinuțiilor sau inculpațiilor	183
2.2.5. Cheltuieli.....	183
2.3. Transmiterea informațiilor. Transmiterea spontană de informații	183
2.3.1. Transmiterea informațiilor	183
2.3.1.1. Autoritatea română competentă.....	183
2.3.2. Transmiterea spontană de informații	184
2.4. Livrări supravegheate	184
2.5. Anchete sub acoperire	184
2.6. Echipele comune de anchetă	184
2.6.1. Condiții pentru crearea echipei	184
2.6.2. Componența echipei. Competențele membrilor echipei	185
2.6.3. Folosirea informațiilor obținute	185
2.7. Supravegherea transfrontalieră.....	185
2.7.1. Supravegherea transfrontalieră în caz de urgență	186
2.7.1.1. Condiții	186
2.7.1.2. Infractionsi pentru care se poate dispune supravegherea	186
2.7.2. Condițiile desfășurării supravegherii	187
2.8. Înfățuirea martorilor sau expertilor	187
2.8.1. Nivelul cheltuielilor	187
2.8.2. Neprezentarea martorului sau expertului	188
2.8.3. Refuzul de a depune mărturie	188
2.8.4. Imunități.....	188
2.9. Transferul temporar al persoanelor deținute pe teritoriul statului solicitant	189
2.9.1. Situații generatoare ale transferului	189
2.9.2. Competența	189
2.9.3. Soluția instanței.....	189
2.9.4. Motive de refuz al transferării.....	190
2.9.5. Procedura predării.....	190
2.9.6. Tranzitul	190
2.10. Transferul temporar al persoanelor deținute pe teritoriul statului solicitat	191

Capitolul III

ASISTENȚA JUDICIARĂ ÎNTR-STATELE MEMBRE ALE UNIUNII EUROPEENE. ORDINUL DE INDISPONIBILIZARE	192
Secțiunea I. Dispoziții generale	192
1.1. Înțelesul unor termeni sau expresii.....	192
1.2. Obiectul reglementării.....	192
1.3. Certificatul.....	193
1.4. Autorități competente.....	193
1.5. Domeniul de aplicare	193
Secțiunea a II-a. Procedura de emitere și transmitere a ordinelor de indisponibilizare	195
2.1. Emiterea și transmiterea ordinelor de indisponibilizare.....	195
2.1.1. Transmitere directă. Documente însoțitoare	195
2.1.2. Alte modalități de transmitere.....	195
2.1.3. Revocarea ordinului de indisponibilizare	195
2.1.4. Despăgubiri.....	196
Secțiunea a III-a. Procedura de executare de către autoritățile române a ordinelor de indisponibilizare	196
3.1. Dispoziții comune	196
3.2. Măsuri premergătoare	196
3.3. Recunoașterea și executarea în faza de urmărire penală	197
3.4. Recunoașterea și executarea în faza de judecată	197
3.5. Durata indisponibilizării și regimul ulterior al bunului indisponibilizat	198
3.6. Motive de nerecunoaștere sau de neexecutare	198
3.7. Motive de amânare a executării	199
3.8. Rambursare	200

Capitolul IV

ASISTENȚA JUDICIARĂ ÎNTR-STATELE MEMBRE ALE UNIUNII EUROPEENE. ORDINUL DE CONFISCARE	201
Secțiunea I. Dispoziții generale	201
1.1. Definiții	201
1.1.1. Ordin de confiscare	201
1.1.2. Bun	201
1.1.3. Produsul unei infracțiuni	201
1.1.4. Bunuri culturale	201
1.1.5. Stat emitent	202
1.1.6. Stat de executare	202
1.1.7. Decizie-cadru	202
1.2. Ordinul de confiscare și certificatul	203
1.3. Autorități române competente	203
1.4. Domeniul de aplicare	203
1.4.1. Excepție de la aplicarea dublei incriminări	203
1.4.2. Cerința dublei incriminări	204
1.5. Amnistia, grațierea și revizuirea ordinelor de confiscare	205

Secțiunea a II-a. Procedura de transmitere de către autoritățile române a ordinelor de confiscare și a certificatului	205
2.1. Transmiterea ordinelor de confiscare și a certificatului	205
2.2. Determinarea statului membru competent să execute ordinul de confiscare	205
2.3. Transmiterea unui ordin de confiscare către unul sau mai multe state de executare	206
2.4. Efectele transmiterii unui ordin de confiscare.....	206
2.5. Încetarea executării confiscarii.....	207
Secțiunea a III-a. Procedura de executare de către autoritățile române a ordinelor de confiscare.....	207
3.1. Măsuri premergătoare	207
3.2. Reguli cu privire la recunoașterea și executarea ordinelor de confiscare	208
3.3. Legea aplicabilă	208
3.4. Confiscarea în cazuri speciale	208
3.5. Motive de nerecunoaștere sau neexecutare	209
3.6. Amânarea executării ordinului de confiscare	210
3.7. Ordine multiple de confiscare	210
3.8. Dispunerea de bunurile confiscate	211
3.9. Informații privind rezultatul executării	211
3.10. Despăgubiri	211
3.11. Rambursare	212

Capitolul V

ASISTENȚA JUDICIARĂ ÎNTRU STATELE MEMBRE ALE UNIUNII EUROPEENE. RECUNOAȘTEREA RECIPROCĂ A SANCTIUNILOR

PECUNIARE	213
Secțiunea I. Dispoziții generale	213
1.1. Definiții	213
1.1.1. Hotărâre	213
1.1.2. Pedeapsă pecuniară	213
1.1.3. Stat emitent	214
1.1.4. Stat de executare	214
1.1.5. Decizia-cadru	214
1.2. Autorități competente	214
Secțiunea a II-a. Procedura de transmitere a hotărârii	214
2.1. Transmiterea hotărârii	214
2.2. Încetarea executării	215
2.3. Consecințele transmiterii unei hotărâri	215
2.4. Limbile folosite	216
Secțiunea a III-a. Procedura de executare a hotărârii	216
3.1. Domeniul de aplicare	216
3.2. Recunoașterea și executarea hotărârilor	217
3.3. Motivele de nerecunoaștere și neexecutare	218
3.3.1. Motive obligatorii de nerecunoaștere sau neexecutare	218
3.3.2. Motive facultative de nerecunoaștere sau neexecutare	218
3.4. Stabilirea sumei de plată	219

3.5. Legea care guvernează executarea	219
3.6. Înlocuirea pedepsei pecuniare	219
3.7. Amnistia, grătirea și revizuirea.....	220
3.8. Destinația fondurilor obținute din executarea hotărârilor și cheltuielile	220
3.9. Informare.....	220
Capitolul VI	
ASISTENȚA JUDICIARĂ ÎNTRU STATELE MEMBRE ALE UNIUNII EUROPEENE. APPLICAREA CONVENTIILOR DE COOPERARE.....	221
Secțiunea I. Convenția din 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune	221
1.1. Acordarea asistenței	221
1.2. Asistență în materie de taxe și accize.....	221
1.3. Percheziții și sechestre	222
1.4. Transmiterea actelor de procedură prin poștă	222
1.5. Supravegherea transfrontalieră.....	223
1.5.1. Condiții de efectuare	223
1.5.2. Răspunderea agenților străini.....	223
Secțiunea a II-a. Convenția din 29 mai 2000 privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene	224
2.1. Informații privind conturile bancare	224
2.2. Informații privind operațiunile bancare.....	225
2.3. Supravegherea tranzacțiilor bancare	225
2.4. Confidențialitatea și secretul bancar	226
2.4.1. Confidențialitatea.....	226
2.4.2. Secretul bancar.....	226
2.5. Cereri suplimentare	226
2.5.1. Obligația de a informa	226
2.5.2. Completarea cererii suplimentare	226
2.6. Comunicarea deciziilor de refuz	227
2.7. Autorități centrale.....	227
Anexa 1. Convenția din 13 decembrie 1957.....	228
Protocolul din 15 octombrie 1975	238
Protocolul din 17 martie 1978	242
Anexa 2. Convenția din 15 mai 1972	246
Anexa 3. Convenția din 28 mai 1970 privind valoarea internațională a hotărârilor repressive	260
Anexa 4. Convenția din 21 martie 1983	281
Protocolul din 18 decembrie 1997	290
Anexa 5. Convenția din 20 aprilie 1959	294
Protocolul din 17 martie 1978	304
Protocolul din 8 noiembrie 2001.....	308
Bibliografie.....	325